

ства, далечъ едно отъ друго, да могатъ да растатъ и добре да се развиватъ. Нѣмате ли много земя, не хранете много желанія. Човѣкъ трѣбва да има малко желанія, но силни, добре отгледани. Щомъ желаніята на човѣка сж силни и добре отхранени, и мислитѣ му ще се развиватъ добре. Задъ всѣка силна мисль живѣе едно силно желание. И обратно: силното желание изразява силна мисль. Прекжснете ли мисльта въ човѣка, желаніята му не могатъ правилно да се подхранватъ. Човѣкъ съ силни желанія, но безъ мисль, става разсѣянъ. И да мисли нѣщо, мисльта на разсѣяния е безъ връзка, разхвърляна, неопредѣлена. Когато желаніята на човѣка се развиватъ естествено, мислитѣ въ него текатъ правилно. Силнитѣ, но естествени желанія развиватъ ума. Тѣ внасятъ разширяване, движение въ човѣка. Силнитѣ желанія внасятъ разширяване въ човѣка, а силнитѣ страсти — движение, интензивность. Значи, всѣка мисль има за основа желание и страсть. Желанието внася разширяване на мисльта, а страстьта — сила, движение. За да се реализира една мисль, тя трѣбва да има широчина, сила и движение. Възвишени-тѣ чувства пѣкъ придаватъ на мисльта дълбочина. Обаче, желаніята, чувствата и страститѣ на човѣка трѣбва да бждатъ канализирани. Канализиратъ ли се тѣ, мисльта на човѣка се изправя. Само правата мисль е въ състояние да изправи свѣта. Правата